

सर्षपाः षड् धवो मध्यस्त्रियवं त्रैककृष्णालं ।
 पञ्चकृष्णालको माषस्ते सुवर्षस्तु षोडश ॥ १३४ ॥
 पलं सुवर्षाश्चत्वारः पलानि धरणं दश ।
 द्वे कृष्णाले समधृते विज्ञेयो रौप्यमाषकः ॥ १३५ ॥
 ते षोडश स्याद्धरणं पुराणश्चैव राजतः ।
 कार्षापणस्तु विज्ञेयस्ताम्रिकः कार्षिकः पणः ॥ १३६ ॥
 धरणानि दश ज्ञेयः शतमानस्तु राजतः ।
 चतुःसौवर्षिको निष्को विज्ञेयस्तु प्रमाणतः ॥ १३७ ॥
 पणानां द्वे शते सार्द्धे प्रथमः सहस्रः स्मृतः ।
 मध्यमः पञ्च विज्ञेयः सहस्रं त्रैव चोत्तमः ॥ १३८ ॥
 ऋणे देये प्रतिज्ञाते पञ्चकं शतमर्हति ।
 अपङ्गवे तद्विगुणं तन्मनोरनुशासनं ॥ १३९ ॥
 वसिष्ठविहितां वृद्धिं सृजेद्वित्तविवर्द्धिनीं ।
 अशीतिभागं गृह्णीयान्मासाद्वर्द्धुषिकः शते ॥ १४० ॥
 द्विकं शतं वा गृह्णीयात् सतां धर्ममनुस्मरन् ।
 द्विकं शतं हि गृह्णानो न भवत्यर्थकिल्विषी ॥ १४१ ॥
 द्विकं त्रिकं चतुष्कं च पञ्चकं च शतं समं ।
 मासस्य वृद्धिं गृह्णीयाद्वर्षानामनुपूर्वशः ॥ १४२ ॥